

νηγῶν εἰς τὰ δάση, κάθηται πλησίον τοῦ πυρός διὰ νὰ ζεσταθῆ, ἀλλὰ δὲν ἔχει τόσον νοῦν, ὥστε νὰ προσθέσῃ ἑόλα διὰ νὰ τὴν διατηρήσῃ· ἀλλὰ τὴν ἀφίνει καὶ σβύνεται.

Ὡς πρὸς τὴν συνείδησιν δικαίου καὶ ἀδίκου, καλοῦ καὶ κακοῦ, δηλαδὴ τὴν συνείδησιν, ἥτις διακρίνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα, δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην,

ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΑΔΟΛΦΟΣ

Ὁ Γουστάβος Ἀδόλφος ἦτο βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ ἔζη πρὸ 200 περίπου ἐτῶν. Ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς του εἶναι πλήρης πολῶν διδακτικῶν μαθημάτων, ἰδίως εἰς τοὺς νέους, καὶ διὰ τοῦτο ἐξέλεξα αὐτὸν ὡς κατάλληλον πρόσωπον πρὸς μίμησιν ἐκ μέρους τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν.

Εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς ἔχομεν ἐξαιρετὸν παράδειγμα τῶν ἐξῆς τριῶν μαθημάτων.

Πρῶτον τῆς ἐργατικότητος. Ἄν καὶ βασιλεὺς καὶ ἄνθρωπος πλούσιος εἰσῆλθεν εἰς τὸν στρατὸν ἐνῶ ἦτο μόλις δωδεκαετῆς καὶ ἀντὶ νὰ διατρίβῃ εἰς τὸ παλα-

τιόν του, ἐκοιμᾶτο εἰς μίαν σκηνὴν εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ ἐγύμναζε τὸν ἑαυτόν του εἰς ὅλας τὰς κακουχίας τοῦ στρατιώτου. Ἐγνώριζεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ του καὶ λοιπὸν ἀπεφάσιεν ἐνωρὶς νὰ ἦναι καθ' ὅλα στρατιώτης καὶ ἐγένετο τοιοῦτος.

Δεύτερον τῆς προῶμου ὑπακοῆς. Τὸ πρῶτον πράγμα, τὸ ὁποῖον ὁ στρατιώτης ἔχει νὰ μάθῃ, εἶναι ἡ ὑπακοή, ἡ πειθαρχία, — ἀπόλυτος καὶ πρόθυμος ὑπακοή χωρὶς ἐρωτήσεως ἢ ἐξετάσεως διὰτί οὕτω καὶ ὄχι ἄλλως ἀπαιτεῖται παρ' ὅλων ὅσοι κατατάττονται εἰς τὸν στρατόν. Στρατιώτης τις δύναται νὰ ἦναι σοφός, ἀνδρείος, ἰσχυρός καὶ ὁμοῦ νὰ μὴ ἀξίξῃ τίποτε ἄνευ ὑπακοῆς, ἄνευ πειθαρχίας. Πλοῖον, τὸ ὁ-